

En saadan Bygning vil naturligvis blive opført særskilt med afstukkede Gaarde, og det kan da umuligt have nogen Betydning, at man siger: der er 200 Tugthuusfanger og 100 Forbedringshuusfanger. Jeg troer, at allerede Talene ville gjøre, at Endringsforslaget ikke vel kan antages. Jeg gjentager, at Hovedspørgsmaalet derved ikke er præjudiceret.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg kan henholde mig til den ærede Ordførers Bemærkninger. Naar der staaer, at det nuværende Tugt- og Forbedringshuus paa Christianshavn skal ombygges og indrettes til 300 Mandfanger, er det ingenlunde afgjort, at det skal være baade for Tugthuus- og Forbedringshuusfanger, det er kun derved bestemt, at man skal indrette det til 300 Mandfanger; der er fri Raadighed for den lovgivende Magt til at tage Beslutning herom. Hvad de Planer angaaer, som Forslagsstilleren maatte gaae svanger med, lægges der dem ikke nogen Hindring i veien ved Lovforslaget. Jeg maa dertil sige — men det gjør jeg for mit personlige Bedkommende — at jeg slet ikke troer, at den hele Forskjel mellem Tugthuus- og Forbedringshuusfanger kan holde sig. Det er Noget, der er saa vilkaarligt, naar man siger, at naar Straffetiden er under 6 Aar, skal Bedkommende i Forbedringshuset, er den over 6 Aar, i Tugthuset. Jo forstandigere man indretter Forbedringshusene, desto mere vil denne Forskjel forvinde. Der vil være Tugthuusfanger, der ville have godt af at komme i Celler, navnlig naar de udøve en ledende Indflydelse paa de øvrige Fanger — jeg forudsætter, at denne Indflydelse ikke er til det Gode — og som man skylder at søge at tilvejebringe eenfomt Dphold for, og der kan være Forbedringshuusfanger, der kunne have godt af nogen Tugt. Det er paa egne Begne og ikke paa Justitsministerens, at jeg har til ladet mig at antage, at denne tilfældige Forskjel imellem Tugthuus- og Forbedringshuusfanger ikke vil holde sig meget længe.

Mosenorn: Jeg kan ikke være aldeles enig men den høitærede Minister i, at der ikke skal være nogen afgjørende Grund til at

gjøre Forskjel mellem Tugthuus- og Forbedringshuusstraf. Selvs Navnet antyder, at man ved den enes Anvendelse venter ikke blot at give den fortjente Tugt, men ogsaa at bewirke Fangerens Forbedring. Det forekommer mig derfor rigtigt, at der i Planen af 1842 er bestemt, at Tugthuusfangerne skulle være for sig og Forbedringshuusfangerne for sig, og det er det, der her er Tale om at forandre og berigjennem at forandre et System, som man hidtil har fulgt og — hvad ofte er sagt — under Anvendelse af bethdelige Udgifter. Derfor kan jeg ikke negte, at jeg er tilbøielig til at stemme for Endringsforslaget.

Indenrigsministeren ad interim: Saalænge et menneskeligt Væsen er i det Offentliges Magt paa den Maade, som Fanger er, maa man ogsaa indrette det saaledes for ham, at hans Forbedring muliggjøres og lettes, og saalænge en Fange er under Statens Magt paa den Maade, som de ere, der ere i saadanne Indretninger, maa man naturligvis tænke paa, at deres Dphold skal være dem til Tugt. Tugt og Forbedring maae følges ad. Man kan ikke indrette Forbedringshuuse saaledes, at de ikke skulle være til Straf, og ikke Tugthuuse saaledes, at der ikke i dem skulde tænkes paa Fangerens Forbedring. Saalænge der er Liv og Aand i en Fange, maa det Offentlige ikke opgive at faae ham forbedret. Jeg skal dog for Dieblirket ikke lægge nogen Vægt herpaa. Men jeg siger blot, at ved Paragraphen afgjøres der ikke Noget om, hvorledes Indretningen skal være, om det skal være et Tugthuus eller tillige Forbedringshuus. Dette Spørgsmaal holdes aabent, og det troer jeg, at der er Anledning til paa Sagens nærværende Standpunkt.

Mosenorn: Ved Lovforslaget afgjør man det Spørgsmaal, om Tugthuus- og Forbedringshuusfanger kunne anbringes i samme Huus, og det troer jeg er imod det Princip, der blev opstillet i 1842 og som man hidtil har fulgt. Det forekommer mig, at der kan være større Dpfordring for Staten til at indrette et Forbedringshuus med flere Omkostninger end et Tugthuus, da Forbedringshuusfanger i Regelen